X. évfolyam. 171. szám. Hétfő, 1876. julius 24.

Előfizetési dij:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre . . . . . 20.—
Félévre . . . . . 10.—
Negyedévre . . . . . 5.—
Egy hóra 1.80
Egy szám 8 krajczár.
Hirdetési dij: 9 hasábos petitsor egyszeri hirdetése 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér: Öt hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest IV. megyeháztér 9. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bármentesen fogadtatnak el.
Kéziratok csak rendkivüli esetben küldetnek vissza.
Kiadó-hivatal:
Budapest IV. megyeháztér 9. sz.
Vodianer F. nyomdájában.

Előfizetési föltételek
az
EGYETÉRTÉS
politikai és közgazdászati napilapra.

Egész évre . . . . . 20 frt. — kr.
Fél évre . . . . . 10 frt. — kr.
Negyed évre . . . . . 5 frt. — kr.
Egy hóra . . . . . 1 frt. 80 kr.

Az előfizetési pénzek és utalványok az „Egyetértés“ kiadó-hivatalának Wodianer nyomda megyeház-tér 9. szám alá küldendők.

A háboru.

A belgrádi osztrák-magyar konsul insultálása képezi most a napi beszéd tárgyát. Ez némileg a harczi eseményeket is leszoritja a közvetlen érdekeltség köréből, miután alaposak az aggodalmak, hogyha hitelesen és hivatalosan meg lesz alapitva, a mit eddig csak magán táviratok hiresziteltek: akkor az ottani konsul nem sokáig tarthatja meg állását.

Meg vagyunk győződve, hogy Wrede herczeget a monarchiára háruló gyülölet révén érik e kellemetlenségek; de végre is Andrássy urnak informáltatnia kelletett volna magát már a macskazene alkalmával, nem járul-e itt közre a konsul személyisége is a gyülölet szitásához. Mert lehetséges, hogy más személynek eljárása és egyénisége kevésbé volna oly sértegetéseknek tárgya. Sok függ okvetlenül egy diplomatánál, mikép tudja felhasználni állásának előnyeit, és hogyan simitja el állásának nehézségeit. Nem szabad ugyanis feledniink, hogy az ily insultatiók ismétlése messzeható következmények felé sodorhatja a monarchiát, minek alkalmasint a ravasz ellenség örülne legjobban. Az a kérdés tehát leplezetlenül: vajjon nincs-e Wrede herczeg hivataloskodásában és személyiségében valami kivetendő jelleg, a mi ellene zuditja a belgrádi csőcselék haragját. Ha netalán rovására is esik a hiba, akkor már az első eset után a szin némi megmentésével, fel kellett volna őt váltani, nehogy egy ember hibájáért a népek egész tömegének kellessen lakolnia.

Nem akarunk félreértetni; vagyis nem az a szándékunk, hogy minden áron Wrede herczeg maradjon a bünbak, miután egy ember kellemetlensége még sem ér fel milliók áldozataival; kell igenis, hogy meg legyen az elégtétel csattanós alakban, csak attól óvjuk a külügyi kormányt, hogy ne hirtelenkedje el dolgát, mig más részrehajlatlan forrásból is alapos felvilágositást nem nyer az indokok és eszközök felől, melyek a siami ikrek államának ismeretlen becsületét compromittálják a világ előtt. Fő kérdés mindenek felett az, vajjon a szerb kezeket nem a szentpétervári felsőbb intéző hatalom vezeti-e, mely ilykép akarná kierőszakolni a fegyveres beavatkozást, hogy aztán legyen mibe kapaszkodnia, ha majd maga is elérkezettnek látja az órát karddal próbálni kettémetszeni a keleti gordiusi csomót?

A „P. C.“ fentartja egyik tudósitója által az insultálás hirét, s következő részleteket beszél el róla:

„A belgrádi hajóállomáson történt s általunk tegnap rövideden közölt esetre vonatkozólag irja a „P. C.“, hogy nem tartotta elégnek megbizni tudósitóját a tényállás teljes kipuhatolása iránt, hanem egyenest herczeg Wrede császári királyi főkonzulhoz fordult fölvilágositás végett.

A főkonzul egy töle ma kapott táviratban kijelenti, hogy vele misem történt, ami bántalmazásnak volna tekinthető.

E nyilatkozatot — irja a „P. C.“ — azon teljes tisztelettel fogadjuk, melyet a herczeg egyénisége megérdemel. E mellett azonban hitelt adunk saját levelezőnknek is, ki mindeddig ép oly lelkiismeretes mint buzgó tudósító lévén, méltó arra, hogy közöljük ma délben kapott levelét az emlitett esetről, mely már az elsőrendü bécsi lapokban közöltetett s levelezőnk által bántalmazás gyanánt tekintetett.

E levél igy hangzik:

„Zimony julius 21. Ma déli 12 órakor egy a Pancsovával közlekedő hajón érkezett utas, kinek igazolványa Zimonyra szólt, Belgrádon akart kiszállani. A hajón felügyelő osztrák zsandár fölismerte az utas szándékát, mely — mint később kisült — az volt, hogy mint önkéntes a szerb hadsereghez menjen, s ennélfogva az utast vissza akarta tartóztatni. Ezt észrevévén a parton két szerb zsandár, kikhez még két szerb bakter is csatlakozott, az utast kiránczigálták a hajóból.

A főkonzul, ki szinte a kikötőnél volt, közbe akart lépni, mire a bakterek egyike azt kiáltotta:

„Hunczut a főkonzul minden emberével együtt.“

E botrányról a hajón volt számos zimonyi és pancsovai ember tanuskodhatik.“

Egyébiránt mindezideig hivatalosan nincs constatálva a Wrede herczegen elkövetett ujabb sértés. És valóban óhajtanunk kell, hogy hét óra után, mikor e sorokat irjuk, táviratilag megczáfolják-e, melyben bizony senkinek sem lelhet kedve.

A dementik ugyan nem hiányoznak, de szintugy nem lehet rájok biztosan épiteni, mint az insultatióról elterjedt hirre. Ha reflectálunk rá, inkább azért történik, mert a macskazene óta Wrede herczeg ilyforma megtiszteltetését senki sem tartja valószinütlennek. E dementik közül fel kell sorolnunk a „B. C.“ táviratát, mely szemben a „P. C.“ kőnyomatu értesitésével határozottan megczáfolja és koholtnak állitja a hirt, mig ez másik tudósitójától a fentebb közölt sértegetési hirt következő alakban módositja:

„A belgrádi kikötőben történt eset alkalmából állitják a jelen volt tanúk, hogy a szerb pandurok szitkai nem a hajóból kilépett osztrák-magyar főkonzul, hanem a török főkonzulra vonatkoztak.“

Csak az itt a bökkenő: mit keresett a belgrádi kikötőben a török főkonzul?

A szerbek a három hónapra meghosszabbitott moratoriummal sok kereskedőt és iparost sujtottak érzékenyen a monarchiában. — A mennyire örül a török győzelmi hireknek a török állampapirokra speculáló börze, ép annyira keservesen hat a Szerbiával kereskedelmi összeköttetésben álló körökre e moratorium, mely ugy látszik a nagy harangot akarja végleg fizetési pénztárul kijelölni. Az ily tények nem alkalmasak rokonszenvet ébreszteni a szerbek hamis törekvései iránt, sőt ellenkezőleg mélyen sülyesztik hitelét a müvelt világ előtt. Ennek kárhoztató itéletéért nagyon sovány kárpótlás az orosz vallási és népfaji testvérek pártfogása. Pedig minden jel arra mutat, hogy rövid időn át szükségök lesz a világ elnéző és pártfogó kegyére, miután a bjelinai vesztett csata és a megkezdett offensiva óta Belgrád ismét allarmirozva van rémhirekkel és retteg a pillanattól, mely a török hadakat fővárosának falai alá hozná. A rosz vezérlet ilyenkor még mentségnek is rosz, ha különben az egész hadjárat alatt hiányzott a hősies lelkesültség és a szabadságot szerető elszántság.

Igen nevezetes hirt hoz a „Kelet Népe“ mai reggeli táviratában, mely igy szól:

„Bécs, jul. 22. Vilmos német császár Ferencz József császár és király kivánatára erélyes intő táviratot intézett Károly román fejedelemhez, melynek következtében ez esetleges lemondásával is fenyegetőzve a román csapatok mozgósításának visszavonását követelte kormányától. Románia követeléseit minden hatalom visszautasitá.“

Ha e hir való, akkor a salzburgi találkozásnak volt gyakorlati haszna, erkölcsi eredményei pedig kiszámithatlanok. A német állam ugyanis ez által kilépett volna tartózkodó állásából, s a se hideg, se meleg politika helyett a muszka vizzavarás ellen gátló mozdulattal tiltakozott volna. E lépést könnyen követelheti egy másik is és akkor Oroszország könnyen oly elszigeteltségbe juthat, a honnan nem lenne neki tanácsos hálóját a keleti zavarosban tényleg kivetni. Legujabban már lapunknak is volt alkalma közölni oly tárgyu hirt, mely angol-német és osztrák-magyar szövetkezésről beszélt az oroszországi leplezetlenebbül nyilvánuló tervek ellen.

A „beteg ember“ is csak most a bajok özönében kezd igazán rájönni, mily sokat ártott magának mohamedan fatalismusával és despota szerkezetü ázsiai elmaradottságával. Mig tehát a harczteren katonái és vezérei igyekeznek az élethalál harczban az élet urai lenni, az alatt Konstantinápolyban a belreformok ügyét taglalják és vitatják. A korszellem hatalmasabb erőnek bizonyult még a törökországi iszonyu elmaradottsággal szemben is, mint a fegyver. Mert mig a fegyverek nem birnak hatalmat venni „a pogányon“, az uralkodó eszmék hatása kiterjed a szultán kényuri jogaira is. Az alkotmányosság szelleme alól többé a stambuli fényes udvar se emancipálhatja magát; sőt elleukezőleg ott ma már belátták, hogy csakis ez az, mi Törökországot megmentheti. „Jobb későn, mint soha“ gondolják helyesen a porta végrehajtó hatalmának intéző tényezői és a fölszerelés tevékenysége mellett a reformokról tanácskoznak.

E tanácskozásokról irják julius 18-diki kelettel:

„Szombaton julius 15-én ült össze nagy miniszteriánács a fényes porta részéről, hogy az alkotmányosság kérdéseit megvitassa. A miniszterekeu kivül részt vettek e tanácskozásában az ulemák, a polgári hatóságok vezetői és a Konstantinápolyban levő osztály tábornokok. Mehemet Rusdi pasa nagyvezér nyitá meg az ülést egy élénk beszéddel, melyben hü képét tárta fel a birodalom veszélyes helyzetének. „Törökországnak nincsenek szövetségesei,“ mondá ő „és tekintve az iszonyu válságot, melyet ki kell állnia, egészen saját segélyforrásaira van utalva. Maga Ausztria is ellenségeinknek szolgáltat ki, midőn a kleki kikötőt, daczára elismert jogainknak és daczára a szerződéseknek, melyek nekünk annak szabad használatát biztositják, elzárta. Hitelünk meg van semmisitve, pénzügyeink megrongálva, közigazgatásunk nem egyéb, mint lánczolata a visszaéléseknek, melyek minket tönkre tesznek. Ideje, hogy fölemelkedjünk, bölcsen és lelkiismeretesen intézményeket hozva be, a melyek alkalmasak az országnak a biztonságot, melyet nélkülöz és a bizalmat, viszaszerezni, melyekre szüksége van, hogy a gonosz helyzetet legyőzze.“ A nagyvezir a gyülekezet felvilágosult hazaszeretetése hivatkozott és aztán átadta a szót Midhat pasának, hogy a kormánynak alkotmány javaslatát, melynek elkészitésével a miniszteriánács őt bizta meg, előterjeszsze.

A nagyvezir szavaihoz csatlakozva állott elő az államtanács elnöke, hogy az érvek hosszu sorozatával bizonyitsa be, mily szükséges a helyzet szembeszökő bizonytalanságainak a képviseleti kormányforma utógondolat nélkül való és igazlelkü elfogadásával véget vetni. Ezen kormányzat képes csak Törökországot megmenteni, midőn egy magános kormány titkos és mindenható tanácskozásai helyébe a szabad és alapos vitatkozás rendszerét hozza be. „Az absolut és ellenőrizetlen hatalom,“ tette hozzá Midhat pasa, magamagát és a többieket is megcsalhatja, a mig a siker részén van és a mig kedvező szél hajtja vitorláit, de azon a napon, a mikor a siker elmarad és egyik hiba a másikát követi, a mikor a tévedések felhalmozódnak, e napon megkezdődik az ország elkerülhetlen sülyedése.“

Midhat pasa után a seik-ül-izlam emelkedett fel kinyilatkoztatni, hogy a cheri (korán) törvénye, távol attól, hogy az államfő hatalmának korlátozásában akadályokat görditene, ép ellenkezőleg minden reformot megenged, mely arra czéloz, hogy az országot saját ügyeinek igazgatásában részeltesse.

A gyülekezet egyhangulag helyeslé Midhat pasa fejtegetéseit és ez ki is jelenté azonnal, hogy ő alkotmányjavaslatát annyi példányban, a hány tag jelen van, ki fogja nyomtattatni, hogy mindenik abban a helyzetben lehessen, miszerint azt megbirálhassa és a tárgy tökéletes ismeretében egy legközelebb összehivandó második gyülésen hozzá szólhasson.“

Igy szól a tudósitás, mely a konstantinápolyi reformmunkálatokra terjeszkedik ki. Az uj „Presse“ tudósitója hozzá teszi meg, hogy nem lehet ugyan e reformokat az európai értelemben vett alkotmánynak tekinteni, de az bizonyos, hogy Törökország viszonyai között kifogják elégiteni a nép igényeit. Már a fő és alappont, a korlátlan uralom megszoritása minden esetre nagy lépés, melynek a mivelt Európa, ha komolyan keresztülhajtják, csak örülhet, mert kezdete és záloga lehet Törökország európai jövőjének.

*

Oroszország bujtogató politikájához nincs hozzáfogható és nem is volt példája a történelemben. Az emissariusok, titkos küldöttek, izgatók és kémek valóságos lánczolatával árasztja el mindazon országokat, a hol a szláv nyelvcsalád valamely fajánál hálás talajra teheti intrigáló és lázitó kezét. De bármennyire megbizható és jól dressirozott emberekből áll is e panszláv policzia, a sajtó hatalma és keze föl ér az övével, s nem kerülheti ki, hogy közbekőzbe még a legtitkosabb természetü okmányokból is ne kerüljön némelyik a nyilvánosság elé szemmel látható bizonyitékául az üzelmeknek, miket az orosz „béke-politika“ Európa keletén véghez visz. Ilyen bizonyiték ama okmány is, mely világot vet az orosz propagandának dolgaira Boszniában. Midőn közöljük Oroszország titkos levéltárának ez okmányát, melyet a serajevói orosz consul chiffrirozott jegyzék alakjában a bécsi orosz komitének küldött, lehetetlen megjegyzés nélkül hagynunk, hogy annak 1872. október 2/14-iki kelete mutatja, mily állandóan és régen készíti elő a keleti felrobbanást Oroszország bünös keze.

A jegyzék igy hangzik:

„Belgrádi főkonzulunk kötelességének tartja a komitének tudomására hozni azon megbizást, melyet ő e hó előtt Jurafkovicsnak adott. Ezen ur tegnap estve ideérkezett és engem rögtön felkeresett.

Belgrádból szeptember elején utazott el s először Bosznia keleti kerületeibe ment, hogy ott azon utasitásokat végrehajtsa, melyeket Siskin urtól kapott. Azok után itélve, miket nekem mond, ezen kerületek lakossága nincs többé azon hangulatban, melyet mi nála joggal feltehettünk. Ugy látszik, hogy a montenegrói határokon történt legujabb események a lakosság hazafiui buzgalmát jelentékenyen lehütötték, mert Jurafkovich ott csak hideg és czéljainak kevéssé megfelelő fogadtatásra talált.

Ezen tartománynak csak papsága maradt a nép-ügyhöz oly hü és szolgálatkész, mint volt az előtt. S épen ezen okból még mindig nem esik kétségbe Jurafkovich missiójának sikere felett. Emliti továbbá, hogy az orthodox klerus több befolyásos tagja azon kerületekben biztositotta őt, hogy nagy nehézségek nélkül visszanyerhetik azon tért, melyet ő elveszettnek hisz. „Kevés türelemmel és pénzzel,“ mondák neki, „előbbi befolyásunkat is mét megszerezhetjük és sikerülni fog nekünk testvéreinknél a hazafiui érzést, melyet végzetteljes körülmények megbénitottak, ujból felébreszteni.“ Mielőtt Jurafkovich e tartománytól elvált, több papnak pénzösszegeket adott át az igazhivők közötti kioszias végett és utasitásokat további teendőikre nézve.

De miután a törökök itt egy idő óta igen gyanakodók lettek, azt tanácsoltam Jurafkovichnak, hogy Banjalukába menjen, a hol a nemzeti ügynek mélyrehatóbb szolgálatokat tehet. Ma reggel utazott el azon igérettel, hogy minden lépését és müködését velem azonnal tudatni fogja s a mikről én a komitét mindenkor értesiteni kötelességemnek fogom tartani.“

Ezen hazafiság, melyet „türelemmel és — pénzzel“ azaz csörgő rubelekkel kellett felélesztení, most, négy évvel később a szives adományozó mindennemü várakozásának megfelelt, teszi hozzá a bécsi lap, melyből ez okmányt átveszszük.

*

A harczterről nevezetes események hirét nap közben és este még nem hozta a táviró, lehet, hogy éjjel változás lesz e hallgatásában, mely esetben az illető rovatban megkapják olvasóink.

A többi napi hireket az alábbiakban adjuk:

*

Az egyptomi csapatok, melyek Konstantinápolyba indultak, Ozman pasa ezredes parancsnoksága alatt Alexandriában a „Dagahlié“, „Yagum“ és „Behora“ gőzösökre szállittattak. Az egyik hajó fedélzetén utazott Rasid Hasni pasa dandár-tábornok is, ki az egyptomi csapatokat fogja vezérelni. 7500 fegyver miudegyik 300 tölténynyel szintén a hajókra rakatott. Ezen gőzhajók Alexandriát vasárnap e hó 16-án hagyták el s igy már valószinüleg Konstantinápolyba érkeztek.

*

A török önkénytesek szervezésének módozatait következőkben ismertetjük meg:

A szeraszkiri hivatalban szabályzatot dolgoztak ki az önkéntes sereg szervezésére vonatkozólag. E szerint az önkénytesek katonailag szerveztetnek. Minden zászlóalj 6 századból áll, egyenként 100—160 emberrel. A századok 8—8 tagba vannak osztva. A tisztek, élelmezők és zászlótartók adagja 10 drachma só, 160 drachma hus és 2 oka kenyér; a legénység kap napjába 1 oka kenyeret, 90 dr. hust, és 6 dr. sót.

A hus szükség esetén rizszsel, vagy más tápszerrel is pótolható. Az altisztek az önkénytesek közül választatnak; azok, kik a hadseregben már szolgáltak, előnynyel birnak. Kapitányokat és őrnagyokat kiszolgált tisztekből adnak nekik. — A tisztek ugyanazon zsoldot kapják, mint a rendes hadseregbeliek. Az önkénytesek az élelmen kivül egyéb zsoldot nem kapnak. Az őrmestereknek irni és olvasni kell tudni, hogy a legénység névsorát vezethessék. Az önkénytesek főparancsnokának joga lesz a tisztek sorában támadandó hézagokat kinevezés által betölteni.

Az önkénytesektől, mint igazi hazafiaktól, szent missiójuknak megfelelő magaviselet váratik. Gonosztevők, iszákosok, játékosok vagy bármi megrovott egyén soraikba nem vétetik fel. Az önkénytesek, ha ellenség földjére lépnek is, a legszigorubb engedelmességgel tartoznak viseltetni előljáróik iránt, s az öregek, gyermekek és asszonyok elleni kegyetlenkedéstől tartózkodniok kell, ellenkezőleg kötelesek a védtelenéket oltalmukba venni.

Az ellenkezőleg cselekvők szigoruan fognak büntettetni. Szükségleteiket az önkénteseknek saját pénzükön, az eladók beleegyeztével kell beszerezni. Lakott házakban tartózkodniok kell a lakók életének, vagyonának vagy becsületének megsértésétől. A tisztek kötelesek az erre vonatkozó intéseket naponként ismételni.

Azon önkénytesek, kik erőszakosságot, gyilkosságot rablást vagy bármi gonosztettet követnek el, a polgári hatóságnak fognak kiadatni megbüntetés végett. A kik magukat a harczban kitüntetik, érdemük szerint a Nisán Isztikhár, Medzsidie vagy Ozmanie-rendet kapják, mely a feldiszitett halála után örök emlékül annak családjánál marad. Kik a harczban invalidusokká lesznek, a hadsereg számára megállapitott beneficiumokban részesülnek.

*

Hogy minő kilátásai vannak a vakul harczba rohanó Szerbiának, s mi sors vár reá a szerencse makacs távolmaradása folytán, arról következőleg elmélkedik egy berlini lap:

Bármennyire vetélkednek a szerbek és törökök a győzelmekről szóló hazugságban, tény az, hogy eddig Szerbia még semminő kézzel fogható eredményt nem volt képes kivivni. A törökök minden támadást határozottan visszavertek. Szerbiára nézve azonban ezen sikertelenség sokkal roszabb hatással van, mint Törökországra. A szerb hadsereg némileg a forradalom szülöttje; s a lelkesedésnek kellene a hiányzó fegyelmet és gyakorlatot pótolni. A tapasztalás azonban elégszer bebizonyitá, hogy az ily fegyelmezetlen és gyakorlatlan seregnek mindjárt kezdetben kell győzelmeket aratniok, máskülönben oda van lelkesedésük. Aztán még nincs is igen alapos okuk a szerbeknek ügyükért lelkesedni, mert őket a törökök most nem bántották, s csakis mintegy 300,000 mark évi tributumot volt köteles Szerbia évenként fizetni.

S nem kell feledni, hogy a szerb hadsereg nagyobb része családos emberekből áll, kik hamar visszavágyódnak a csendes családi életbe, főleg ha tudják azt, hogy ha nem győznek nem lesz sokkal roszabb dolguk, mert a nagy hatalmak nem engedik Szerbiát Törökországba bekebleztetni. — Nagyon gyermekes volna tehát azt hinni, hogy a szerbek hazafias lelkesedéssel s önfeláldozással küzdenek „szent ügyükért.“

A jobb idegen tisztek személyes becsvágyból, vagy hogy hadi tapasztalatokat szerezzenek, vannak a hadseregnél; mások, mert kedvüket tölhetik a háboruban s mindenféle harczikalandok után áhitoznak. Azoktól nem lehet várni, hogy valami nagy lelkesedést tanusitsanak Szerbiáért; de még kevésbé várhatni ezt a többi szerb szolgálatban levő idegen tisztektől, kiket rosz sorsuk hozott ide, mert nincs mit veszteniök, ellenben zsákmányt vagy zsoldot, vagy magasabb rangot remélnek elérni. Ha rosz idők következnek be, bizony meglepő gyorsasággal széfoszlik az anélkül is laza kötelék, mely ezen elemeket a szerb hadsereghez köti. Bizalmatlanság, irigység s hasonló rosz tulajdonságok lépnek előtérbe s ez nagyon demoralizálólag hat a legénységre is. Ha hitelt lehet adni a szerb lapoknak, e bajok máris mutatkoznak, beszélnek árulásról, megvesztegethetőségről.

A törököknél hasonló bajok nem mutatkozhatnak oly nagy mértékben; mert ott a legnagyobb fegyelem van; lázadás sem fordulhat ott elő egy könnyen, hacsak a papság arra nem izgat.

És Szerbia már a háboru kezdetén minden rendelkezésre álló segédeszközét kimerité. 1.300,000 lakosságainak nem lehet állondóan 90—100,000 főnyi hadsereget fentartani. Az idegen kalandoroknak pedig sok pénz kell. Szintugy az angol, belga gyárosok sem adják ingyen a fegyver- és lőszerkészleteket. De honnan lehessen e pénzt venni, mikor már a háboru elején mindjárt az utolsó fillért is hiadta a szerb kormány? Ebből világos, hogy Milán fejedelem addig sem állhatja ki a háborut, mint V. Murad. Utóbbinak legalább módjában van kátonáit a három világrészben alatta álló 40 millió lakosságból pótolni. Ha való az, hogy Szerbia a második korosztályu nemzetőrséget behivja, akkor valóban máris nagy lehet a zavar, hogy a végső kétségbeesés ezen eszközét is felakarják használni.

Ha a Konstantinápolyból szétküldött gyakran nevetséges győzelmi sürgönyöknek csak fele is igaz, akkor fel lehet tenni, hogy a szerbek eddig inkább vereséget szenvedtek, s hogy minden támadásuk visszaveretett. S ha a törökök még sem sietnek győzelmeiket felhasználni és nem kisértik meg az invaziót, ennek az az oka, mert tudják, hogy a nagyhatalmak nem engedik meg Szerbiának teljes elfoglalását. A török hadi erő tehát, mely még folyton nagy erőditést kap, meglehet arra fog szoritkozni még darab ideig, hogy a határok mentén a szerbek kirohanásait visszaverjék. De ha a szerbek idáig nem nyertek csatákat, annál nehezebb lesz ez rájuk nézve ezután. S igy nem vár Szerbiára más sors, mint az, hogy pénzügyeit teljesen tönkre fogja tenni. „Mindazon előhaladás, igy végzi az „Allg. Ztg.“, — melyet Szerbia 1829 óta a müvelődésben és a czivilizatióban tett, veszendőbe fog menni, és az idáig rendezve volt pénzügyek az ellenkezőre fognak átváltozni. És mind ez csak azért, mert sem IV Milán fejedelemnek, sem a skupstinának nem volt elég ereje és bátorsága, ellent állni a panszláv fondorlatoknak.

A debreczeni Tisza-clique ugy látszik abban a meggyőződésben él, hogy urának érdekében a hatalom palástja alatt mindent szabad megkisértenie, hogy a bizalmat a szó szoros értelmében kicsikarja. Hetek óta foly a házalás, s daczára, hogy némely helyekről kiseprüzik a szemtelenkedésök mellett fenyegetődzésekkel és erőszakoskodással betolakodó kolomposokat, még sem nyugosznak, hanem fel akarják dulni végkép a polgárok fogytán levő türelmét.

A polgarok némelyike a „Debreczen“ szerkesztőségét kereste fel, hogy adjon tanácsot, mit tevők legyenek e bizalmi poloskafajjal szemben, minthogy az ajtó megmutatása már nem használ semmit. A szerkesztőség e kérdezősködésre igy válaszol:

„Helyben többeknek. Hát nem „muszáj“ aláirni, akármivel fenyegetnek. Különben legbiztosabb óvszer a kaput nappal is bezárni, s nem nyitni ki mindaddig, mig a zörgető meg nem mondja, hogy a bizalmi ivvel megy-é, vagy nem, s ha igen, hát nem kell beereszteni. — Más orvosságot nem tudunk.“

Bocsánatot kérünk tisztelt laptársunktól, de a dolog nem odáig van. Még csak az kellene, hogy alkotmányos országban saját házának várába bezárkóznia kellene a polgárnak, mert különben nincs biztosságban, akár csak tolvajoktól őrizné háza tájékát. Kell, hogy legyen, de van is más módja a fenyegetődzések visszatorlásának. Tessék jelentést tenni az ügyészségnél. Ha botrányt akarnak ez urak, mert nincs meg bennök az érzék tiszteletben tartani másnak politikai meggyőződését és fenyegetődzésektől megkinálni mások polgári becsületét, a törvény utjan kell megtanitani őket, hogy a tiszta lelkiismeret alkotmányos országban legalább oly becses, mint a tulajdon és a személyes biztonság szempontjából joga van mindenkinek követelni, hogy ne erőszakolják fenyegetésekkel bármely okmány aláirására.

A miskolczi népgyülés.

Az önálló vámterület és bank ügyében, ugyszintén a bécsi egyezkedés ellen tervezett népgyülés, mult vasárnap pártkülönbség nélkül csakugyan megtartatott. A kezdeményezést fényes siker koronázta, mert daczára annak, miként a „Pesti Napló“-nak a megyeház kertje előtti téren megtartott népgyülésről referált az ismeretes iró (ex ungve leonem) ki meg van már szokva mindent kicsinyitő üvegen nézni, mi nem a clique köréből kerül ki, — hogy a városház udvarából hatóságilag jó előre kitiltatott (alkotmányos házában); daczára annak, hogy ezen inscenirozott eltiltás a polgárokra félemlitőleg hatott, és sokan elmaradtak a miatt, mert befogatás meg isten tudja minő kósza hié nem keringett házról házra, daczára minden rosszakaratu intentiónak, egypár ezer polgár vett részt a népgyülésben, nem holmi pihenő kapás, miként őket az ismeretes iró kigunyolta, kiknek ő aligha nem adójukból huzza fizetésének nagy részét.

A népgyülést megnyitó elnök dr. Bödogh Albert, ki egyszersmind ez alkalomra fölkért szónok volt, éljenzések közt lépett szószékre, és hiven ecsetelvén a bécsi egyezkedésnek hátrányait édes hazánkra ugy is, mint Ausztria szövetséges társára nézve, melyből a sokszor fennen hirdetett paritásnak árnyékát sem lehet kimagyarázni; ugy is mint alkotmányos országra nézve, mely alkotmányosságnak, az egyezkedő magyar kormány ellenkezőjét bizonyitotta be: érvekkel tömött szabatos beszédében mindenki által felfoghatóan adta elő a közös vámterületnek és banknak közgazdászatunkat, iparunkat és kereskedelmünket már csirájában elfojtó intézménye, mely mellett legkisebb kilátás sem kecsegtetheti a nemzetet, hogy valaha primitiv állapotából kivergődve virágzó jövendő elé nézhetne. Párhuzamba állitotta az önálló vámterület és bank áldásos voltát, mely jótékony intézmények mellett, nem csak közgazdászatunkra, iparunkra s kereskedelmünkre várna boldogabb jövendő, hanem biztos forrás is nyilnék, hogy évenkint növekedő deficzitünket az államháztartásban megszüntethetnők, és valahára oly állapotba jutnánk, milyeneket a világ öt részében példátlan nagyságu adóinkat lejebb szállithatnók.

Ezek után előadta szónok a fogyasztási adóknál, a vámvisszatérítéseknél hazánk által eddigelé szenvedett azon igaztalan és jogtalan megkárositásokat, melyekbe kormányunk némi módositást le

zudva belőle, — a legközelebb leőrölt bécsi alkudotások folyamában is beleegyezett.

Hogy ama tárgyakat felvilágositó hajmeresztő adatok hallására, a város polgárai levegőt megrázkodtató éljenzésekben nem törtek ki, — mit a „Pesti Napló“ tudósitója vétségül ró fel, — az könnyen kimagyarázható, mert a mit ő és szabadelvü, nálunk már kicsire leolvadt pártjának erény követni, — mi hazafihoz nem illő vétségnek sőt bünnek tartjuk.

Ki is lelkesülhetne s törhetne ki viharos éljenzésekben a közös vámterület és bank által okozott, országunkat pusztitó következmények hallására??! Ilyesmi csak a tudósító és vámszövetségeseinek arczaihoz férhet. Hiszen még a véletlenül temetésre szóló harangok zugása is azt tudatta velök „már kilencz év óta ássátok a haza sirját, eltemetitek örökre, ha a közös vámterületben és bankban az utolsó mentő eszközöket is eladjátok.“

Szónok bevégezvén mindenki által feszült figyelemmel hallgatott beszédét: a szószékről éljenzések közt lépett le. Utána Szobráncsi Soma felolvasta a kérvény szövegét, mi az elnök ismételt felhivására köhelyesléssel találkozván, egyhangulag elfogadtatott és az aláirások még a helyszinén megkezdettek, mely aláirás azóta, czélszerü intézkedés mellett, naponként folytattatik.

A népgyülés szép rendben folyt le s minden intimidálás daczára népes volt, és bár a déli tizenkét óra elhangzott, a város polgárainak hazafiui érdeklődését tanusitja azon körülmény, hogy a gyülés befejeztéig egy sem hagyta el a felállitott szószék előtti tért.

r. y.

UJDONSÁGOK.

A hivatalos lapból. A király Tuvora Antal soproni társas-káptalani énekló kanonoknak a pagrányi czimzetes apátságot, Zerpák János Sz. Kozma és Demjén vértanukról nevezet Iudányi apát. pápóczi prépost, győri székesegyházi kanonok és püspöki helynöknek a scardoni püspöki czimet adományozta.

Kinevezések. A m. kir. pénzügyminiszter a központi számtisztek létszámában: Szuper Géza, Ágotha Alajos, Vaschek Alajos, Scherübel Henr. és Povedák László II-od oszt. számtiszteket I só, — továbbá: Szigety Ferencz, Czeitler Béla, Millner Alajos, Lang Sándor, Bittner János, Kanyó Dániel, Lunda József, Buresch Ferencz, Sebestyén József, Eckmayer László és Ruzitska Béla III-ad oszt. számtiszteket II-od oszt. számtisztekké nevezte ki.

— Az atleták indulása Parádra ma délután 4 órakor történt a nemzeti szinház elől. A választmánynyal együtt gr. Esterházy Miksa is megjelent. A verseny propositiói felolvastatván, megindult a három vállalkozó: Bendik István, Ribianszky József és Balazsovich A. A kerepesi vámnál Bendik, mint handicapolt megállt s a választmány jelenlétében várt félorát s csak azután indult el utjára.

— Pestmegyében a lóavatást intéző bizottságok elnökeiül következők választattak meg: 1. A budapesti állitási és fizető helyen az első bizottságban Jordán István, helyettes elnök Vashelyi Géza; a 2-ik bizottságban Roth Ignácz, h. eln. Pulmann Antal. — 2., A váczi állitási s fizető helyen Csiszár János, h. e, Latinovich Albin. — 3., A gödöllői állitási és fizető helyen az első bizottságban id. Fáy Béla, h. e. Majtényi Károly; a 2-dik bizottságban: Bossányi László, h. e. ifj. Fáy Béla. — 4., A monori állitási s fizető helyen Halász Mór, h. e. Tahy Lajos. — 5., A czeglédi állitási s fizető helyen az első bizottságban Kovács Zsigmond, h. e. Hunyady Artur; a 2. bizottságban Vajkó Antal, h. e. Farkas László. — 6., A dunavecsei állitási s fizető helyen Szőke István, h. e. Nagy István.

— A zugligetben a nyaralók lakói minden szombaton tánczestélyt szoktak rendezni, melyeken ugyszólván az egész ottani lakosság jelen van; mulatságban persze nincs hiány, de annál nagyobb van a világosságban, mikor éjjel kiki hazatér. Az a részvénytársaság, ha egyebet nem tesz is, azt az egyet megtehetné, hogy az utak türhető kivilágitásáról gondoskodjék.

— Kispest község jegyzője Tassy Marzell ellen a biró és több esküdt, sőt az orvos és fegyelmi vizsgálatot kért Pestmegye alispánjánál, a ki azt el is rendelte. És pedig, mivel a jegyző a szolgabiróval rokonságban van, e helyett Konkoly József szolgabiró lett megbizva a fegyelmi vizsgálat végrehajtásával.

— Egy uj nemes. Krassóról irják lapunknak, hogy ott roppant feltünést keltett Mayer Salamon orthodox izraelitának a „haza és közügyek körül szerzett érdemeiért“ való nemessé emeltetése. Mint tudósitónk megjegyzi, az embert nem az előnév teszi ugyan „nemessé“, hanem az, ha helyét becsületesen megállja, mind amellett általános csodálkozás tárgyát képezi és képezheti, hogy a titulussal olyan embert láttak el, a kinek a közügyekről fogalma se levén, saját érdemeiről önmaga tudhat legkevesebbet. Kétségtelen, hogy a miniszter a legtévesebb információ alapján terjesztette őt ő felsége elé a kitüntetendők sorába. — Különben Mayer nem tud — magyar nemes létére — magyarul se.

— Furcsa statisztikai adatokkal traktálja egynehány vidéki lap olvasóközönségét, de annyira egy se mer menni mint a „Sopron“ czimü, mely az alig fél milliónyi dalmát lakosságot, Rómy Béla szives jóindulatából 4 és fél milliónál többre teszi. No ha már a magyar lapok is ily óriási sláv nemzetet állitanak elénk, akkor rövid idő alatt megérjük, — hogy az orosz szomszédok bebizonyitják, miszerint a magyar alföldön csupa rusznyák lakik.

— Felhivás az orvosokhoz. A közös hadügyminiszterium legközelebb egy felhivást bocsát ki azon czélból, hogy mindazon nem hadköles orvosok, kik mozgósitás esetében katonaorvosi szolgálatba akarnak lépni, ebbeli szándékukat az illető hatóságoknál bejelentsék.

— Szomoru szaporoság. Vospiel János pécsi székesegyházi karénekes neje Julianna e hó 26-án reggel lebetegedvén öt gyermeket szült, kik közül az első és második élve s tökéletesen kifejlődve, másik kettő háttal összenőve szintén élve, de nagyon kifejletlen állapotban, az ötödik pedig halva jött a világra. Az anya az összenött ikret csak egy igen veszélyes orvosi mütét alkalmazása mellett szülhette melynek is a nagy vérvesztés következtében áldozatává lett. Az ötödik gyermek a már holt anyától halva született. Az összenött ikreket a jelen volt orvosok elválasztani akarták egymástól, de még mielőtt a mütéthez fogtak volna mindkét gyermek kilehelte életét. A meghalt anya 42 éves volt s a két ujszülöttel 8 élő s neveletlen gyermeket hagyott hátra ez eset által mélyen sujtott s különben is mostoha anyagi viszonyok közt élő férjenek.

— Verekedés lakadalmon Sárbogárdon egy jómodu földmivesnél menyegző lévén a vendégek közül egynehány leitta magát — mint rendesen — s szóról-szóra czáfolgatták egymást, minek következése azután az lett: hogy nagy verekedés támadt, melyben nehányon kivül különösen egy fiatal legényt késekkel annyira összeszurkáltak, hogy jelenleg halálát várhatja. A megyei orvos által a megszurott megvizsgálva lett; a tettesek tudva vannak, kik nem sokára a város igazságot szerető járásbirójától érdemlett büntetéseiket elveendik.

— Telescop-halak. A brightoni aquariumba sajátságos alaku halakat vittek Khinából. Fejük hosszu, csaknem tölcsér-idomu, s egy hosszu ormány végén van a szem. Ezért nevezték el telescophalnak. Eleinte külön speciesnek gondolták, melyet azonban eddig nem ismertek. Később kiderült, hogy a khinaiak által annyira kedvelt ezüst és arany pontyok párositása által jött létre, és pedig ugy, hogy a párositást oly hallal kezdték meg, melynek fején valami torzkinövés volt. Ezt az ivadékok is örökölték, sőt tovább fejlődött köztük.

— Az erdélyi románok irodalmi férfia érdemjellel lettek kitüntetve. A „Monitorulu ofic.“ közli, miként Károly Románia fejedelme Cipariu Timotheus balázsfalvi kanonoknak s Baritiu Györgynek az irodalom terén szerzett érdemeik elismeréséül, az első osztályu „bene merenti“ érdemjelt adományozta.

— Az akadémia épülete mellett állomásozó „Gyula“ nevü hajóról Pluha Pal 25 éves napszámos a Dunába esvén, a habok közt nyolcz-tiz nappal ezelőtt nyomtalanul eltünt. A hulla feltalálása esetén a személy azonosság megállapithatása végett a fővárosi főkapitányság táviratilag kéri magát értesittetni. A nevezett középtermetü, izmos testalkatu, s haja gesztenyeszinü volt. Csupán csak ing és gatya volt rajta.

— Egy veszélyes csavargó, névszerint Tóth István 36 éves, törődött, magas testalkatu, szőke egyéniség, ki utoljára Harmiában Dercsenicán tartózkodott, a sásdi kir. járásbiróság börtönéből megszökött, mely birósághoz elfogatása esetén bekisérendő.

— Nem halt meg a leány, csak alszik. A „Tüzvéd-biztositó szövetkezetről, mely Apáthi István elnöklete alatt alakult a mult hó közepén, azt jelentettük, hogy az illusiók országába költözött át. Ez azonban nem áll; tévedésünk onnan eredt, mert a közgyülés jegyzőkönyvének és az alapszabályok beterjesztésénél késedelem történik.

— Halálozások. Koltai Vidor Lajos királyi tanácsos és nyugalmazott királyi táblai alelnök e hó 20-kán Kőszegen élte 76-dik évében; Faragó Ferencz Makó város polgármestere pedig e hó 21-én jobb létre szenderült.

Rövid hirek. Székesfehérvárott és környékén koronként nagy erővel roppant szélvész dühöngött. — Biharmegye több helységében cholera-esetek mutatkoznak. — Szabó Lajos brassói törvényszéki biróra a botfalvi hidnál a vámszedő rálőtt s megsebesitette. — M.-Világosról egy különben tisztes, de örültségi rohamokban szenvedő nő eltünt. — N.-Váradon egy falusi szekér egy 88 éves embert gázolt el.

TÁVIRATOK.

Konstantinápoly, jul. 23. (Hivatalos) 5000 montenegrói Brona mellett megtámadta a török őrséget, de makacs harcz után megverettek, a montenegróiak megfutamodtak és 200 halottat vesztettek; az ellenség sánczai szétromboltattak.

Kostantinápoly, jul. 23. Az „Agence Havas“ jelenti: Románia követeli a portától: a Románia név hivatalos elismerését, konstantinápolyi ügynöke részére diplomatiai rangot, pénzverési jogot a fejedelem képével, rendjelek adományozási s kereskedelmi kötések jogát, bizonyos nehézségek megoldását a Kiliában a romániai hajósokat illetőleg, s a Dunatorkolat egy részéről való lemondást Románia javára.

Bukarest, jul. 23. A mai kamaraülésben 60 képviselő egy általa aláirt inditványban tizenegy volt minisztert vád alá helyezni kiván.

Belgrád, julius 23. (B. C.) (Szerb forrás.) A Drinahadtest a törökök mindent támadását sikerrel verte vissza. Wrbicze Mátyás Montenegró meghatalmazottja, kiről a lapok hiresztelték, hogy visszautazott, a paratyini főhadiszállásra érkezett, hogy a fejedelemmel folytonos összeköttetésben legyen. Becker, a vezérkari főnök Alexináczból szintén Paratyinba megérkezett.

Kostajnicza, julius 23. (B. C.) (Szláv forrás.) Kamengrádnál elsánczolt bosnyák felkelők tegnapelőtt kisérletet tettek a jól megerősitett Stari Majdannak rohammali bevételére, azonban több órai harcz után kénytelenek voltak visszavonulni.

Mitrovicza, julius 23. (B. C.) A 20-ik dandár főhadiszállása ideiglenesen Vinkovczára helyeztetett át. A Bjelina melletti küzdelmek rendkivül vérengzők voltak, mindkét részről aránytalan nagy a veszteség, a törökök állása, daczára, hogy az összeköttetés a belső részszel, legalább északon helyreállitva nincsen, sokkal kedvezőbb. Az önkénytesek most az egyszer nem feleltek meg a várakozásnak.

Athén, julius 23. Butakoff tengernagy Smyrnába indult. Ha Törökország a felszollamlás daczára is a 70,000 cserkeszek a szomszéd tartományokban való letelepitését eszközli, a kormány óvást fog beterjeszteni.

Zágráb, julius 23. Bedekovics miniszter ittléte csak személyes természetü. Tiszteletére tegnap a bánnál ebéd volt, melyre a kormány és országgyülés tagjai hivatalosak voltak. Bedekovics ma reggel elutazott, a képviselők nevezetesebbjei a vasuthoz kisérték.

Felelős szerkesztő: Csávolszky Lajos.

LAMPEL ROBERT könyvkiadó-hivatalában

(Budapest, váczi-utcza 12. sz.)

rendkivül leszállitott olcsó áron

a következő könyvek kaphatók:

Nyilt tér.

NŐ-SZÍV ÉLETE.
EREDETI BESZÉLYEK.
Irta
VARADY LUIZA.
I. KÖTET.
Füzve 180 oldal.
Ára azelőtt 1 frt 50 kr., most csak **75 kr.**

ÜLLŐ ÉS KALAPÁCS.
SPIELHAGEN F. regénye.
Forditotta
H. BATTA SZILÁRDA.
I. és II. kötet.
Ára egy-egy kötetnek 1 frt.
A harmadik (utolsó) kötet rövid idő alatt elhagyja a sajtót.

LEWALD FANNI LEVELEI
a nők munkaképesitéséről.
Forditotta
Révay Sándor.
Azelőtt 1 frt 20 kr., most csak **30** *kr.*

LISZNYAI KÁLMÁN
költeményei.
MADARAK PAJTASA.
Füzve 544 oldal.
Ára ezelőtt 80 kr., **most csak 40 kr.**

ANGYAL BANDI.
Költői beszély 6 énekben.
irta
TÓTH ENDRE,
Füzve 88 oldal. Ára azelőtt 20 kr. Most **csak 10 kr.**

TRÉFÁS VERSEK GYÜJTEMÉNYE.
A magyar költészetből összeszedte
ZILAHY KÁROLY.
Füzve 260 oldal. Azelőtt 40 kr. Most **csak 20 kr.**

Szent István király ünnepe,
az
ünnepélyes bucsú menetrenddel,
a
nagy király életrajzával,
és
szt ereklyéinek s a szt korona történetével.
4 finom képpel.
Ára azelőtt 1 frt. — Most csak **25 kr.**

BALAZS SÁNDOR
BESZÉLYEI.
I. és II. kötet.
Eddig 1 frt 20 kr., most csak **50 kr.**

KOMÁROMI FERENCZ BESZÉLYEI.
I. és II. kötet.
Eddig 1 frt, most csak **40 kr.**

BOLDOGSÁGTAN.
az ember testi életére nézve.
ÉLETRENDI VEZETŐ AZ ÉLETEN KERESZTÜL.
Irta
HARTMANN K. F.,
orvostudor és tanár a bécsi egyetemen.
Dr. SCHREBER MÓR,
gyakorló orvos s lipcsei testegyenészeti és gyógytestgyakorlati intézet igazgatója által *átdolgozott és bővitett s legujabb kiadása* után
Z. SZABÓ ANTAL.
292 oldal. — Ára füzve azelőtt 1.50, kötve 2.50, — **most füzve csak 1 frt, kötve 1 frt 50 kr.**

A GYÓGYTAN TÖRTÉNETE
RÖVID KIVONATBAN.
Irta
FEKETE LAJOS,
orvostudor, Kisujszállás város r. orvosa, a kir. magyar természettudományi társulat rendes tagja.
Füzve 248 oldal.
Ára azelőtt 1 frt 40 kr. — Most **csak 80 kr.**

A szerb-török csatatér részletes térképe.
magyar nyelven, fekete nyomatban, példányonkint nagyobb 15 kr., kisebb 6 kr. — Tömeges megrendeléseknél tetemes árleszámitás engedtetik.

MEGYEI
ALKOTMÁNYOS MOZGALMAK
ADATOK TÖRTÉNELMÜNKHEZ,
1860. október 20-kától, 1861. április 2-káig,
mint a
nemzetgyülés megnyitása napjáig.
Azelőtt 2 frt 60 kr. — Most **csak 1 frt 20 kr.**

KÜLFÖLDI SZINMÜTÁR.
I.
ANGOLOSAN.
Vigjáték két felvonásban.
GÖRNER után magyarositotta **KOMLOSSY FERENC**
Ára 50 kr.
II.
Az utolsó levél.
SARDOU után **SZERDAHELYI KÁLMÁN.**
Ára 80 kr.
III.
A nyolczadik pont.
Vigjáték 1 felv.
MURGER után **WALZEL** és **SZERDAHELYI.**
Ára 50 kr.

Egy halálra itéltnek utolsó napja.
Hugo Victor
francziájából forditotta
ZILAHY PÁL.
Ára ezelőtt 50 kr., — most csak **25 kr.**

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEGYZÉSEI. (HIVATALOS.)

Gabona árak *1876. julius 22.*

	ó vagy uj	Hangulat	100 kilogr. ára frtkr.—frtkr.	Befizet	100 kilogr. ára frtkr.—frtkr.	Befizet
BÚZA				100		120
bánsági	ó		7·28 9.50— 9.70		7·37 9.80—10.—	
„	„		7·46 10.20—10.50		7·55 10.70—10.95	
„ tiszav.	„		7·64 11 40—11.55		7·73 11.65—11.85	
„	„		7·28 9.85—10.05		7·37 10.25—10.45	
„	„		7·46 10.75—10.95		7·55 11.15—11.40	
„ pestv.	„		7·64 11.70—11.90		7·73 11.95—12.15	200
„	„		7·28 9 20— 9.30		7·37 9.40— 9.50	100
„	„		7·46 9.80—10.—		7·55 10.20—10.45	100
„ fehérm.	„		7·64 10.85—11.—		7·73 11.10—11.30	300
„	„		7·28 9.85—10.—		7·37 10.25—10.45	
„	„		7·46 10.75—10.95		7·55 11.15—11.40	
„ bácskai	„		7·64 11.70—11.90		7·73 11.95—12.15	200
„	„		7·28 9.85—10.—		7·37 10.25—10.45	200
„	„		7·46 10.75—10.95		7·55 11.15—11.50	100
						200
						200
						200
						200
						200
						100
						80

hektoliter		Hangulat	frtkr.—frtkr.	
ROZS.	70—72 után	csendes	— —	
ÁRPA takarm.	60—62 „	„	— —	
„ maláta	62—63·7 „	„	— —	
ZÁB 36.4—40.1	„	szilárd	8.40—8.60	100
KUKORICZA,	74·7 „	szilárd	5.90—6.—	100
„ másnemü	72·8 „	„	5.85—5.90	200
ZÁB nélkül	„	szilárdabb	— —	200
REPCZE, fekete	„	„	— —	160
„ bánáti	„	csendes	15— 16—	80
KÖLES	„	„	— —	100

Különféle termények.

Heremag	szilárd	magyar 67.75 p. 71½ á.	100
Disznózsir	szilárdabb	pesti 73.50	200
Szalonna	szilárdabb	67.50 p. 68 kr. á.	50
Faggyu	szilárd	48 p. 49 frt á.	240
Szilva	szilárdabb	16.50—17 á.	60
Dió	lanyha	16—17.85 kr.	100
Gubacs	szilárd	30.—	1000
Hamuzsir	keresetlen	en. 32.10 kékes 25.90	100
Borkő	szilárd	67.75 kr.	100
Méz	lanyha	nyers 43 sárga csurg. 35.75	140
Viasz	keresetlen	rozsnyói 150	90
Szesz	szilárd	28.60 29.— kr.	500

Kötvények:

	Adva	Tartva	Befizet
Magyar vasuti kölcsön 120 frts	97.25	97.75	200
Gömöri államvasuti záloglevél	—.—	—.—	100
Magyar sorsjegy kölcsön	71.—	71.50	200
1871-ik magyar államkötvény	—.—	—.—	500
1872-ik „ „	—.—	—.—	300
1873-ki m. k. kincst. ut. 6% oz.	—.—	—.—	500
Földtehерm. kötvény magyar.	74.—	75.—	1000
„ „ 1867. zár.	73 —	74.—	
„ „ temesi b.	72.50	74.—	80
„ „ 1867. zár.	71.50	72.50	500
„ „ horv.-szl.	—.—	—.—	100
„ „ erdélyi .	72.50	73.25	200
Szőllőváltsági kötvény 100 frts	—.—	—.—	200
1871. pestvárosi kölcs. 6% .	87.—	88.—	200

Biztositások:

Első magyar biztositó társaság	1050.—	—.—	200
Haza, életbiztositó társaság	54.—	56.—	200
Pannonia, viszontbiztos. társ.	325.—	330.—	200
Pesti biztositó intézet	43.—	44.—	100

Vasutak:

Pécs-barcsi vasut	—.—	—.—	200
Pesti közuti vaspálya társaság	170.—	171.—	200
Budai „ „ „	34.—	36.—	200
Ujpest-Rákospalotai lóvonatu	—.—	—.—	500
Alföld-Fiumei	—.—	—.—	200
Észak-keleti	—.—	—.—	200
Magyar-keleti	—.—	—.—	200
Első erdélyi.	—.—	—.—	200
Déli vaspálya-társaság	—.—	—.—	200
Budai hegyipálya	48.—	49.—	

Bankok:

Municipális hitelbank	11 25	11.75	
Angol-magyar bank	43.50	44.50	
Magyar általános hitelbank	124.50	125.—	
Franco-magyar bank	—.—	—.—	
Magyar által. földhitelrészv.-t.	38.25	39.—	
Kisbirtokosok földhitelintéz.	46.50	47.—	
Takarék- és hitel-egylet	14.50	15.50	300
Budai-óbudai népbank	25.25	25.50	300
Iparbank	40.—	41.—	200
Budai kereskedelmi bank.	116.—	118.—	200
Pesti „ „ „	580.—	585.—	100
Pesti iparbank	155 —	156.—	150
Pest-budai késmüves-bank	40.50	41.50	
Birodalmi tisztiegyl. m.hit. int.	—.—	—.—	

Takarékpénztárak:

Gödöllői takarékpénztár	—.—	—.—	
Országos központi „	74.25	74.75	Leszámitkamat
Pesti I. hazai „	2245.—	2255.—	4
Pest-Budai fővár. „	92.—	93.—	4
Pest-külvárosi „	38.—	39.—	4
Szent-Endrei „	42.—	44.—	4
Ujpesti „	—.—	—.—	3

Malmok:

Concordia-gőzmalom	208.—	212.—	4
Erzsébet-gőzmalom	140.—	141.—	
Luiza-gőzmalom	120.—	121.—	
Molnár- és sütő-gőzmalom	274.—	276.—	
Hengermalom	714.—	720.—	
Victoria-gőzmalom	176.—	177.—	
Első budapesti gőzmalom	725.—	730.—	
Pannonia-gőzmalom	635.—	645.—	

Különféle iparpapirok:

Építőtársaság, Pesti	—.—	—.—	
Serfőződe, I. magyar	300.05	310.—	
Sertéshizlaló „	123.—	125.—	
„Athenaeum“ könyvnyomda	228.—	230.—	
Pesti „	455.—	465.—	
„Franklin-Társulat“	—.—	—.—	
Ganz-féle vasöntőde	118.—	119.—	
Gschwind-féle szeszgyár	200.—	205.—	
Kereskedelmi épület	—.—	—.—	
Gyapjumosó és bizom. I. magy.	97.—	99.—	
Salgó-Tarjáni köszén	66.—	68.—	
„ vasöntőde	32.—	33.—	
Schlick-féle vasöntőde	66.—	68.—	
Sóskúti kőbánya-társaság	75.—	78.—	
Spodium és csontliszt	151.—	152.—	
Szeszgyár, I. magyar	—.—	—.—	
Kőszén- és téglagyár(Drasche)	36.—	38.—	
Általános Waggon-kölcs. társ.	—.—	—.—	
Alagut-társaság	56.—	56.50	
Tégla- és mészégető, ujlaki	30.—	31.—	
Téglagyár, kőbányai	41.—	42.—	

Záloglevelek:

Magyar földhitelintézet 5½%	85.50	85.75	
„ járadékbárcza 6%	—.—	—.—	
„ jelzálogbank 5½%	79.—	79.50	
„ ált. földhitelt. 6%	87.—	88.—	
„ „ „ 5½%	85.—	85.25	
Pesti kereskedelmi bank	89.—	89.25	
Kisbirtok. földhitelintézet 7%	89.50	90.—	

Elsőbbségek:

Éjszakkeleti vaspálya 5%	—.—	—.—	
Magyar galicziai vasp ez. 5%	—.—	—.—	
I. erdélyi vasp. 5% ez. frt 100	—.—	—.—	
Budapesti lánczhid 6%	—.—	—.—	
Budapesti malom 6%	84.—	84.50	

Pénznemek:

Császári arany	5.89	5.91
Osztrák-magyar 8 frtos arany	10.01	10.04
20 frankos arany	10.01	10.04
Osztrák és magyar ezüst	101.50	102.—
Porosz pénztárjegy	61.80	61.90

Váltók:

Augsburg 100 délném. frt után	—.—	—.—
M. Frankfurt 100 din. frt után	61.20	61.30
Hamb. 100 din. bir. Mark után	61.20	61.30
London 100 font Sterling után	126.—	126.25
Milano 100 Lir. n. lit. (frc) után	—.—	—.—
Páris 100 franc után	49.50	49.70

A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEGYZÉSEI. *1876. julius 22.*

I. Osztrák. államadósság.

	Adva	Tartva
Egys. jár., jegyekb. máj.—nov. 5%	65.90	66.—
„ „ ezüstben jan.—jul. 5%	69.—	69.20
Sorsolással 1839-ből egész sorsjegy pp.	255.—	257.—
„ 1860-ból 100 frtos 5%	112.50	113.—
„ 1864-ből 100 „	131.—	132.50

II. Földtehерment. kötvény.

Horvát-tótországi 5%	83.50	84.50
Erdélyi 5%	72.75	73.50
Temesi Bánság 5%	72.50	73.50
Temesi 1867-iki sorsol. záradékkal	71.—	72.—
Magyar 5%	73.75	74.75
„ 1867-iki sorsol. záradékkal	73.—	73.50

III. Magy. közkölcsönök.

Dunaszabályozási 5% 100 frtos	103.75	104.—
Magy. vasuti 120 frt (300 frk.) 5%	100.25	100.50
Gömöri záloglevél 5% 150 frt	—.—	—.—
Magyar nyeremény 100 frt	71.50	72.—
„ „ 50 frt	71.—	71.50
„ szőlődézsma válts. 100 frt	—.—	73.50
Pest városi 6%	—.—	—.—

IV. Bankrészvények.

Ang.-osztr. b. 200 frtos 120 frt bef.	72.50	72.75
Angol-magyar bank 100 frt 40%	—.—	—.—
Magyar földhitelintézet 200 frt 50	38.25	38.75
Keresk. és iparhitelintézet 160 frt	143.90	144 10
Magyar általános hitelint. 200 frt	124.50	125.—
Pesti kereskedelmi bank 500 frt	—.—	—.—
Alsó-ausztriai leszám. bank 500 frt	660.—	670.—
Franco-osztrák 100 frt	13.25	13.75
Franco-magyar 200 frt	—.—	—.—
Magyar ált. municipalis 200 frt 40	—.—	—.—
Osztrák nemzeti bank	862.—	864.—
Uniobank 200 frt	57.—	57.50

V. Közlekedési vállalatok.

Alföld-fiumei pálya 200 frt	101.50	102.50
Dunagőzhajózási társ. 500 frt pp.	363.—	365.—
Pécs-barcsi pálya 200 frt ezüst	—.—	—.—
Kassa-oderbergi pálya 200 frt	89.50	90.50
Első erdélyi pálya 200 frt ezüst	—.—	—.—
Állampálya 200 frt pp.	272.—	273.—
Déli pálya 200 frt	78.—	78.50
Magyar-gácsorsz. első pálya 200 frt	—.—	187.—
„ észak-kel. pálya 200 frt ez.	89.75	90.—
„ keleti pálya 200 frt	99.—	100.25
„ nyug székesf.-grácz 200 frt	31.50	32.50
Bécsi Tramway 200 frt	—.—	—.—

VI. Záloglevelek.

Osztrák földhitelintézet sorsj. 5%	106.50	107.—
„ 33 éves visszafizetés 5%	88.25	88.75
Nemzeti bank o. é. 5%	98.15	98.30
Magyar földhiteltárs. 34 év 5½%	85.—	85.50
„ földhitelintézeti 5½%	85.—	85.50
„ kereskedelmi bank 23 év	88.75	89.25

VII. Elsőbbségi kötvények.

Alföld-fiumei pálya 200 frt ez. 5%	63.25	63.50
Báttaszék-Dombovár 200 frt ez. 5%	—.—	—.—
Pécs-barcsi pálya 200 frt ezüst	—.—	—.—
Kassa-oderbergi 200 frt	65.25	66.—
Első erdélyi pálya 200 frt ezüst	60.75	61 25
Állampálya 500 frank 3%	156.50	157.50
„ 1867-iki 3%	—.—	—.—
„ 200 frt 5%	—.—	—.—
Tiszavidéki 5%	80.75	81.25
Magyar észak-keleti 300 frt 5%	62.—	62.40
„ keleti 300 frt 5%	58.25	58.75
„ nyugoti 200 frt 5%	—.—	67.—
Eperjes-tarnovi pálya 300 frt	60.—	60.50
Károly Lajos pálya 300 frt II. kib.	—.—	97 —

VIII. Magánsorsjegyek.

Hitelintézet 100 frt	155.50	156.—
Clary 40 frt pp.	31.50	32.50
Dunagőzhajózási társ. 100 frt pp.	—.—	—.—
Innsbrucki vásári 20 frs	18.25	19.—
Keglevich 10 frt	13.—	13.50
Krakkói sorsjegy kölcsön 20 frt	14.50	15.—
Budavárosi kölcsön 40 frt	26.—	28.—
Pálffy 40 frtos pp.	29.50	29.75
Rudolf-alapitvány 10 frt	13.50	14.—
Salm 40 frt pp.	38.—	39.—
Salzburgi dijsorsjegy 20 frt	15.75	16.25
St.-Genois 40 frt pp.	29.50	30.—
Stanislau városi 20 frt	17.50	18.50
Trieszt város 100 frt pp.	118.—	119.—
Waldstein 20 frt pp.	21.—	22.—
Windischgrätz 20 frt	23.25	24.—

IX. Váltók (3 hóra).

Amsterdamra 100 frt holl. 3½%	—.—	—.—
Augsburgra 100 frt délném. 4½%	61.—	61.10
Berlin 100 tallér 4%	61.—	61.10
Boroszló 100 tallér 4%	—.—	—.—
Brüssel 100 frs 4%	—.—	—.—
Frankfurti 100 frt délném. 3%	61.—	61.10
Hamburgra 100 b. márk. 3%	—.—	—.—
Londonra 10 font sterling 2½%	125.65	126.85
Marseille 100 frank 4%	—.—	—.—
Páris 100 frank 4%	49.65	49.75

Pénzek árfolyama.

Cs. kir. arany	5.89	5.91
20-frankos arany	9.99	10.—
Orosz imperiale	—.—	—.—
Mária-Terézia-tallér	—.—	—.—
Ezüst	—.—	—.—
Egyleti tallér	101.35	101.50
Porosz pénztári utalvány	—.—	—.—
	61.55	61.65

Budapest, 1876. Nyomatott Vodianer F.-nél.